

Veterankonsert i Berwaldhallen den 29 maj 2014

Blå baskrarna genom 50 år – en musikalisk exposé

Generalsekreterare Kofi Annans bön om fred

Musik: Hans Corell – Arrangemang: Mats Janhagen
Arméns musikkår med Robert Wallgren som solist

Kompositörens introduktion

Som ni hörde – min uppgift är att förklara bakgrunden till det musikstycke som kommer efter *Requiem for a soldier*.

Stycket heter *Secretary-General Kofi Annan's Prayer for Peace – Generalsekreterare Kofi Annans bön om fred*. Det är en hymn som jag har komponerat för säckpipa från de skotska högländerna.

Varför skriver en svensk musik för skotsk säckpipa? Jag var 16 år när jag skickades till Skottland för att öva min engelska. Det blev kontakter med människor som ledde till livslång vänskap. Det blev kontakter med skotsk kultur: poesi, musik, säckpipor. Jag vande mig vid att bära kilt. Skottland blev mitt andra hemland. Senare i livet var jag i många år med i ett säckpipeband här i Stockholm.

År 1994 utsågs jag till biträdande generalsekreterare och rättschef i FN. Det blev 10 år – tre år med Boutros Boutros-Ghali och därefter sju år med Kofi Annan.

När jag i mars 2004 lämnade den tjänsten höll jag ett avskedstal i FN-högkvarteret i New York riktat till Kofi Annan och hans fru Nane. Ett kort avsnitt i det talet lyder i svensk översättning:

När jag funderade över hur jag vid detta tillfälle skulle uttrycka min respekt, min vänskap och min tacksamhet till er, Herr Generalsekreterare, och till Nane, kom jag fram till att det bästa sättet att göra det skulle vara genom en liten gåva.

En upplevelse under vårt samarbete som jag aldrig kommer att glömma är vårt besök i Bagdad i februari 1998. Du hade bestämt Dig för att åka dit för att lösa dödläget rörande inspektionen av president Saddam Husseins palats. Det var en svår och politiskt riskabel uppgift. Vårt arbete var intensivt. Vid ett tillfälle sade Du till mig: Det hjälper ofta att be!

För någon tid sedan erinrade jag mig det ögonblicket och tänkte: Jag kanske skall ge generalsekreteraren en bön! Jag har alltså skrivit en bön. Men bönen har inga ord. Den är ett stycke musik som förhoppningsvis kan förstås av alla. Och det står fritt för dem som lyssnar att i sina tankar lägga till egna ord på vilket språk som helst. Jag vet att kompositionen är ett mycket ödmjukt bidrag till musiken. Men en bön bör också vara ödmjuk.

Den musik jag komponerat är skriven för den skotska höglandssäckpipan. Jag har tidigare vid ett tillfälle när ni båda var närvarande förklarat att jag betraktar säckpipan som ett herdeinstrument vars ursprung är dolt i tidens töcken. Musiken kan naturligtvis också spelas på andra instrument.

Så långt mitt avskedstal.

Efter *Requiem for a soldier* som vi just hörde skall vi alltså få höra *Generalsekreterare Kofi Annans bön om fred*. Den kommer att spelas på säckpipa tillsammans med Armens musikkår i ett arrangemang av Mats Janhagen och med Robert Wallgren som solopipare.

Till sist: Det finns här en särskild anknytning när vi hedrar minnet av ”de veteraner som inte kom hem”, för att citera vice statsministern vid veteranceremonin i eftermiddags.

I FN-sekretariatet har vi också varje år en särskild ceremoni för dem som förlorat livet i FN-tjänsten under det gångna året. Vid denna ceremoni brukar alltid säckpipebandet från New Yorks brandkår komma och spela. Men efter den 11 september 2001 kunde de inte komma. De klarade inte av det. Beskedet var: ”Vi förlorade så många pipare när tornen i World Trade Center föll. Och de som är kvar har spelat på så många begravningar att de tappat räkningen.” Det var då jag fick rycka in som solopipare. Det fick jag göra vid tre tillfällen innan jag lämnade FN. Sista gången var den 30 maj 2003 – alltså i morgon för exakt 11 år sedan just när jag komponerade det stycke som vi nu skall få höra.

Det är i det perspektivet jag ser ett finstämt samband mellan det stycke vi just hörde och det stycke som vi nu skall få höra.